

U SPOMEN

Pk. prijatelju don VLADIMIRU JELIĆU

Ivan Lendić

Nosim te u sjećanju,
pa otvaram vrata iz časa u čas.
prijatelju moj,
i pitam se: odakle ćeš doći?

Možda ispredaš svoj put iz besputna
bezdana?!

Vjetar susrećem s tvojim glasom
na izdisaju posljednjeg odbljeska dana.

Na kraju si vremena i puta
i lagane snivaš sne u zahladu čempresa;
možda ih ponekad kida vjetar
dok kašljuca u krošnji ...
Tiha struji bol mojim bilom,
nepoznata prožima me sila
k grobu tvom me nosi i nosi ...

U svetom krugu hrama — molim se za te,
molim za spasenje,
molim za milost kroz sva vremena.

Molim se
i s dahom vjetra zalijevam tragove na stazi,
tragove — kojih više nema!

Nosim te u sjećanju,
prijatelju moj,
i sada na kraju vremena i puta
krizanteme vječne nek ti budu jastuk,
trajni smiraj,
nebeski pokoj!

SVETA KRALJICA

Zlatko Tomičić

Na obali Krke bijah,
rijeke davnih pređa.
Gospa crnih očiju,
lelujavih vlasi,
za ruku me vodi.

Šubići u šubu smjeraju.
Kačići se kačom igraju,
Tisuću je ljeta od smrti
svete kraljice.

Križ i pleter
u hrvatski znamen se pletu.
Šahovsko polje i Krist.
Jelenu slave starci i žene,
mladići i djevojke,
očevi i majke.

Gospo od Otoka,
moja muka nigda ne presta.
Na obalu Jadra i ja stigoh,
da se poklonim Gospi Kninskoj
i sjeni kraljice Jelene —
i izmolim oproštenje grijeha.

TRI PJESME

Anita Pavić

PRAVEDNIK

izmoren tuđim gnjevom i opačinom sčuden
ima svoju tužaljku Pravednik
za žedne oči crnice Zemlje
a iz nje strši vino neubrano
ovdje se pod koljenima nesretnika
djeca rađaju da ih bude bezbroj
Spasitelja
iz ponositih slijepih očiju

mrtvih djedova

oni napuštaju i marširaju uspravni
hvatajući Istinu

samo da ih boli

i čelo je Pravednika oročeno znojem
pomazanja ali nemilosti
i čelo je skamenjeno silinom misli

a dobre misli bježe od nas

homo sapiens trče za svojom smrću

a smrt

a smrt bježi od njega